

РЕШЕНИЕ

№ 24694

гр. София, 18.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 01.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3560** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 ДОПК.

Образувано е по жалба на Р. Н. Ч. срещу Решение №ПИ 73/05.03.2026г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане по молба за отписване по давност на публични задължения изх. № С240022-137-0000672/11.02.2026г. на гл. публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради противоречие с материалния закон. Твърди се, че жалбоподателят не е запознат с ревизионен акт № Р-22221722007305-091-001/24.10.2023г., същият не е връчван на ревизираното лице и не знаят по какъв начин са формирани задълженията. Едва с обжалваното разпореждане жалбоподателят е разбрал за неподадените данъчни декларации. Оспорва да е имал недеклариран приходи и няма правно основание да бъде издаден акт за недължими задължения. Също прави възражение за изтекла погасителна давност, включително и за лихвите, които се погасяват с тригодишна погасителна давност.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., поддържа жалбата, доколкото ревизионният акт е обявен за нищожен претендира разноси по представен списък в размер на 5,11 евро за държавна такса и адвокатски хонорар по чл.38 от ЗАДв.

Ответникът Директорът на ТД на НАП [населено място], чрез процесуалния си представител – юрисконсулт М., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град като взе предвид изложеното в жалбата, възраженията на ответника и извърши преценка на събраните по делото доказателства, установи от фактическа

страна следното:

Р. Н. Ч. е подал в ТД на НАП С. на 09.02.2026г. молба за погасяване по давност на задълженията по РА № Р-22221722007305-091-001/24.10.2023г., с което са му установени задължения за данък върху доходите на ФЛ за периода 01.01.2017г. – 31.12.2020г. С Разпореждане с изх. № С260022-137-0000672/11.02.2026 г. е постановен отказ за отписване по давност на публичните задължения по образуваното изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г. С Решение №ПИ 73/05.03.2026г. Директорът на ТД на НАП С. е потвърдил разпореждането.

В хода на изпълнителното производство, от страна на публичен изпълнител е издадено за Разпореждане за присъединяване с изх. № С240022-105-0065536/14.02.2024 г., което не е връчено на длъжника. Той е подал Възражение от 09.02.2026г. за погасяване по давност на публичните задължения, посочени във възражението, които произтичат от РА № Р-22221722007305-091-001/24.10.2023г. и възлизат на 3003,52евро главница и 2420,47 евро лихви.

В о.с.з. от процесуалния представител на жалбоподателя е представено Решение №430/02.04.2026г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., с което е обявен за нищожен РА № Р-22221722007305-091-001/24.10.2023г.

При тези доказателства по делото Съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и срещу подлежащ на обжалване административен акт от лице, които има правен интерес да го атакува.

Решението е издадено от компетентен орган по чл. 267 от ДОПК, в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, вр. с § 1 от ДР на ДОПК, не се констатира съществени нарушения на административно-производствените правила.

По същество жалбата се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно чл. 142, ал.1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Според ал. 2 установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. В хода на съдебното производство, преди приключване на устните състезания е представено от процесуалния представител на жалбоподателя Решение №430/02.04.2026г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., с което е обявен за нищожен РА № Р-22221722007305-091-001/24.10.2023г. Според мотивите на решението не съществува правна пречка да бъде възложена отново данъчна ревизия за видовете задължения и периоди, за които РА е обявен за нищожен, стига да не е изтекъл преклузивният срок по чл.109, ал.1 от ДОПК.

Видно от съдържанието на оспореното Разпореждане изх. № С240022-137-0000672/11.02.2026г., по ИД №160131754/2016г., публичният изпълнител е отказал да прекрати събирането на посочени в таблицата на лист 13 вземания, всички установени с РА № Р-22221722007305-091-001/24.10.2023г. След като този РА е обявен за нищожен от Директора на Дирекция „ОДОП“, следователно налице е нищожност на изпълнителното основание за сумата 3003,52евро главница и 2420,47 евро лихви по изпълнителното дело. Възражението от 09.02.2026г. на Р. Н. Ч. е за частично прекратяване на изпълнителното дело, поради погасяване на задълженията по РА по давност, но в хода на обжалването на издаденото Разпореждане, с което прекратяване, поради изтекла давност е отказано е възникнал нов юридически факт, изпълнителното основание е обявено за нищожно. Този факт следва да се съобрази от настоящата инстанция, тъй като е от значение за делото и се е случил след издаване на разпореждането (на 11.02.2026г.) и до приключване на устните състезания по делото (на 01.06.2026г.). Решение №ПИ 73/05.03.2026г. на Директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Разпореждане изх. № С240022-137-0000672/11.02.2026г. на гл. публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. следва да се отменят, като преписката се изпрати на административния орган за ново произнасяне

по молбата на Р. Н. Ч. за частично прекратяване на изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г.
При този изход на спора, на жалбоподателя на основание чл.143, ал.1 от АПК се дължи присъждане на разноси за държавна такса в размер на 5,11 евро и за адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАдв на адв. Г., в размер на 692 евро, изчислено, според интереса по делото.
Водим от горните съображения и на основание чл. 268, вр. чл. 161, ал.1 ДОПК, Административен съд София - град, I отделение, 11 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Н. Ч. Решение №ПИИ 73/05.03.2026г. на Директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Разпореждане изх. № С240022-137-0000672/11.02.2026г. на гл. публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ИЗПРАЩА преписката на административния орган - гл. публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. за ново произнасяне по молбата на Р. Н. Ч. за частично прекратяване на изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г., предвид новонастъпили в хода на производството факти.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на Р. Н. Ч., ЕГН [ЕГН] разноси за държавна такса в размер на 5,11 евро /пет евро и 11 евроцента/.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на адв. К. П. Г. от САК адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАдв в размер на 692 евро /шестстотин деветдесет и две евро/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.